

Nr 709

Av herrar Wallmark och Strandberg, om rätt till avdrag vid beskattningen för kostnad för vidareutbildning.

(Lika lydande med motion nr 801 i Andra kammaren)

I en partimotion till årets riksdag har vi framfört förslag om att företagen bör ges möjlighet att skattefritt avsätta medel till särskilda utbildningsfonder för att stimulera näringslivet och den enskilde löntagaren. Dessa utbildningsfonder bör kunna tas i anspråk bl. a. i samband med förutsedda eller pågående förändringar i företagen och särskilt i de lägen, då frågan om friställning av arbetskraft är aktuell. Samtidigt kan utbildningsfonderna möjliggöra en jämn och effektiv utbildningsverksamhet inom företaget. Mot bakgrunden av att vi möter en allt hårdare konkurrens från utlandet är det av vikt att den enskilde genom sitt företag beredes möjlighet att ständigt skaffa sig aktuella kunskaper.

Vissa utbildningsfrågor kan emellertid lösas också på ett annat sätt. För att skaffa sig aktuella kunskaper, trygga sin anställning eller i annat syfte söker den enskilde löntagaren, som oftast är tjänsteman, vidareutbildning på eget initiativ. Starka skäl talar för att denna verksamhet kommer att öka i accelererande tempo. Åtskilliga anställda bekostar själva denna vidareutbildning, som kan ha formen av korrespondensstudier, kvällsgymnasiestudier, universitetsstudier på fritid etc. Det är den enskilde som helt och hållet bär kostnaden för denna utbildning. Nuvarande taxeringsbestämmelser medger inte ens rätt till avdrag från »inkomsternas förvärvande» för kostnader av detta slag. Detta anser vi vara klart otillfredsställande. Skattereglerna borde stimulera till personliga insatser på det här området. Personer, som genom samhällets försorg erhåller motsvarande utbildning utan avgift inom det ordinarie skolväsendet, har här en klar förmån, vilket också talar för att styrkta studiekostnader — inklusive resor och uppehålle vid tentamina och examina — bör vara avdragsgilla i skattehänseende.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att kostnader i samband med vidareutbildning — såsom kursavgifter, resor, uppehålle vid tentamina och examina — fr. o. m. den 1 juli 1969 skall vara avdragsgilla i skattehänseende.

Stockholm den 28 januari 1969

Gunnar Wallmark (m)

Bertil Strandberg (m)
